

Mr. + Mrs. J.K. Krishna Menon

~~119~~
1295

ശ്രീ മംഗലം

HUR.

S

പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

58/1534

lyani

on.

പ്രസാധകൻ

മംഗലം

1098

മുദ്രിതം

മംഗലം പ്രസിദ്ധീകരണശാല വകയായി

പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത്.

Handwritten red text: 19/5889, 1098, 1534, 58/1534

PRINTERS

THE MANGALODAYAM PRESS, TRICHUR.

Mrs. + Mrs. J. K. Krishnan Menon

119
1295

ശ്രീ ചൊല്ലുകൾ.

HUR.

S

ചൊല്ലുകൾ (ചൊല്ലുകൾ)

58/153

lyani

on.

പ്രസാധകൻ

ശ്രീ

ചൊല്ലുകൾ

ചൊല്ലുകൾ

ചൊല്ലുകൾ

ചൊല്ലുകൾ

ചൊല്ലുകൾ

ചൊല്ലുകൾ

ചൊല്ലുകൾ

ചൊല്ലുകൾ

1098

ചൊല്ലുകൾ

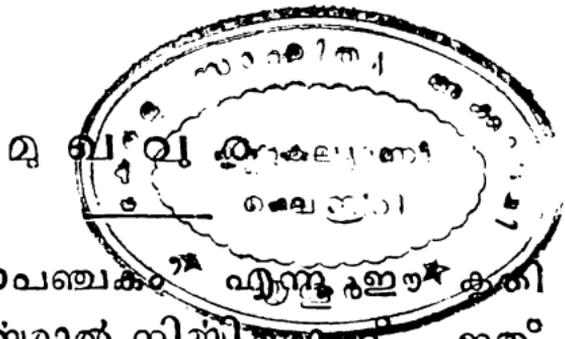
ചൊല്ലുകൾ

ചൊല്ലുകൾ

Handwritten notes and signatures, including dates like 19/12/89 and 18/12/89.

PRINTERS

THE MANU MODAYAM PRESS, TRICHUR.

മനീഷാവചകം എന്നു കേൾക്കുന്നതിൽ
 ശ്രദ്ധിക്കുകയാണു്. ഇത്
 അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ചെറുതാണെങ്കിലും അ
 ത്തംകൊണ്ടു് വളരെ വലുതാകുന്നു. ഈശ്വര
 സൃഷ്ടിയിൽ ചെട്ട സകല ജീവികളും സമന്മാ
 രാണെന്നു്, ബ്രാഹ്മണാദി ജാതിവിഭാഗവും
 അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള
 ഉൽക്കർഷാപകർമ്മങ്ങളും മിത്ത്യയാണെന്നും,
 എല്ലാ ജീവികളുടെ ഉള്ളിൽ സദാ സന്നിഹി
 തനായി നിത്യശുദ്ധമുക്തസ്വരൂപനായി വി
 ഉണ്ടുന്ന ആത്മാവു തന്നെയാണു് ഈശ്വരനെ
 ന്നും, ഈ യഥാർത്ഥം ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർ ലോക
 ഗുരുക്കന്മാരാണെന്നുമാണു് ഇതിൽ പ്രതിപാ
 ദിക്കുന്നതു്. രാഗദേഷാദികളെക്കൊണ്ടും
 സമുദായമത്സരങ്ങളെക്കൊണ്ടും 'കാടുപിടി
 ചു്' കിടക്കുന്ന മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് വെളിവാക്കു
 ന്ന കാര്യത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥരത്നത്തിന്റെ പ്ര
 കാരശം വളരെ ഉപകരിക്കും. സ്വാമികൾ ഇ
 തുണ്ടാക്കുവാൻ ഘേതുവായ സംഗതികൾ ഇ

തിന്റെ 'ഉപേൽഘാത'ത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ആ ഭാഗം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

ജാതിപ്പിശാചിന്റെ വായിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന കേരളീയർക്കു ജ്ഞാനം നൽകാൻ ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഉപകരിക്കുമൊക്കട്ടെ.

പ്രസാധകൻ.

മനീഷാപഞ്ചകം.

(ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്.)

പ്രസാധകൻ
കെ. ശങ്കരൻമൂസ്സത്.

1098

തൃശ്ശിവപേരൂർ
ജ്ഞാനസാഗരം പുസ്തകശാല വകയായി
പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത്.

PRINTERS

THE MANGALODAYAM PRESS, TRICHUR.

മുഖവുര .

‘മനീഷാപഞ്ചകം’ എന്ന ഈ കൃതി ശ്രീശങ്കരാചാര്യന്മാർ നിർമ്മിച്ചതാണ്. ഇത് അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെറുതാണെങ്കിലും അർത്ഥംകൊണ്ടു വളരെ വലുതാകുന്നു. ഈശ്വര സൃഷ്ടിയിൽ വെട്ടു സകല ജീവികളും സമന്മാരാണെന്നു, ബ്രാഹ്മണാദി ജാതിവിഭാഗവും അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഉൽക്കണ്ഠകർമ്മങ്ങളും മിത്സ്യയാണെന്നും, എല്ലാ ജീവികളുടെ ഉള്ളിൽ സദാ സന്നിഹിതനായി നിത്യശുദ്ധമുക്തസ്വരൂപനായി വിളങ്ങുന്ന ആത്മാവു തന്നെയാണ് ഈശ്വരനെന്നും, ഈ യഥാർത്ഥ ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർ ലോകഗുരുക്കന്മാരാണെന്നുമാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. രാഗദ്വേഷാദികളെക്കൊണ്ടും സമുദായമത്സരങ്ങളെക്കൊണ്ടും ‘കാടുപിടിച്ചിട്ട്’ കിടക്കുന്ന മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് വെളിവാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥരത്നത്തിന്റെ പ്രകാശം വളരെ ഉപകരിക്കും. സ്വാമികൾ ഇതുണ്ടാക്കുവാൻ ഘോരമായ സംഗതികൾ ഇ

തിന്റെ 'ഉപോൽഘാത'ത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ആ ഭാഗം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

ജാതിപ്പിശാചിന്റെ വരയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന കേരളീയർക്കു ജ്ഞാനം നൽകുവാൻ ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഉപകരിക്കുമൊക്കട്ടെ.

പ്രസാധകൻ.

ഉപോൽപ്പാദനം.

സത്യം ചാതുര്യ ഗമനേ
 കദംചിനുകതിദായകം
 കാശീക്ഷേത്രം പ്രതി സമ -
 ശൈത്യം മംഗ്ലേ തു ശംകരം.

1

അന്ത്യവേഷധരം ദൃഷ്ട്വാ
 ഗച്ഛ ഗച്ഛേതി ച ബ്രവീൽ
 ശംകരഃ സോപിചണ്ഡാല -
 സ്തം പുനഃ പ്രഥമ ശംകരം.

2

വ്യാ—ആചാര്യസ്വാമികൾ പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഒരിക്കൽ മോക്ഷപ്രദമായ കാശീക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് എഴുന്നള്ളുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ പരമശിവൻ സ്വാമികളെ പരീക്ഷിപ്പാനായി ശ്രീപാവുതിയോടുകൂടി ചണ്ഡാലവേഷം ധരിച്ച് ആ വഴിയെ വന്നു. ചണ്ഡാലന്റെ വേഷം കണ്ടപ്പോൾ അതു ചണ്ഡാലൻ തന്നെയാണെന്നു വിചാരിച്ച സ്വാമികൾ 'പോ പോ' എന്ന് കച്ചയാട്ടി. അപ്പോൾ ചണ്ഡാലവേഷധാരിയായ ആ പരമശിവൻ സ്വാമികളോടുത്തരമായി താഴെ കാണുംപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

അന്തരയാദനമയം

വ്യഥവാ ചൈതന്യമേ ചൈതന്യം

ദിജവര ഭൂരികത്തം

വാഞ്ചരസി കിം ബ്രാഹ്മി ഗച്ഛ ഗച്ഛേതി.

വ്യാ—അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠ! അങ്ങുന് 'പോ പോ' എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇത് ആരെ മാറിനിൽ വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടാണ്. അങ്ങയുടെ അന്നമയമായ (അന്നപാനാദികളെക്കൊണ്ടു വളന്ന്) ജഡശരീരത്തിൽനിന്ന് എൻ്റെ അന്നമയ ശരീരത്തെ, മാറുവാനോ, അതൊ അങ്ങയുടെ ആത്മസ്വരൂപമായ ചൈതന്യത്തിൽനിന്ന് എൻ്റെ ചൈതന്യത്തെ അകറ്റുവാനോ ചെയ്യതെന്നു പറയുക. അന്നമയമായ ജഡശരീരത്തിന്നു മാത്രമേ ബ്രാഹ്മണൻ, ചണ്ഡാലൻ എന്നൊക്കെ ഭേദമുള്ളവെന്നും, ആത്മസ്വരൂപമായി അന്തർലയിച്ചു കിടക്കുന്ന ഭേദിക്ക് ആ ഭേദമില്ലെന്നും സാരം.

കിം ഗംഗാംബുനി ബിംബിതേംബരമണൈ
ചണ്ഡാലവംശീ പയഃ-

പുരേ ചാന്തരമസ്തികാഞ്ചനഘടി..

ശൃൽകംഭയോവംബരേ

പ്രത്യഗപസ്തുനി നിസ്കരംഗസഹ ജാ-

നന്ദാവബോധാംബുധൗ

വിപ്രോതം ശപചചോയമിത്യപി മഹാൻ

കോയം വിഭേദഭ്രമഃ. †

വ്യാ—അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠ! സൂര്യൻ ഗംഗാനദിയിലെ ജലത്തിലും ചണ്ഡാലൻ്റെ ചാളയിലെ കളത്തിലുള്ള വെള്ളത്തിലും പ്രതിബിംബിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഈ രണ്ടു പ്രതിബിംബങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ടോ. സ്വപ്നമയമായ കടത്തിലും മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കടത്തിലും ആകാശം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വല്ല ഭേദവും ഉണ്ടോ. ജ്ഞാനസ്വരൂപമായും നിശ്ചലപുരമനദ്രസമുദ്രമായും ഇരിക്കുന്ന ആത്മാവിൽ 'ഇവൻ ബ്രഹ്മണനാണ്', ഇവൻ ചണ്ഡാലനാണ്; എന്നിങ്ങിനെ ഭേദംകൊണ്ടു യോജനനായ ഭ്രമം എന്താണ്? ഭ്രമകാരണം എന്താണെന്നു സാരം.

ആചാര്യസ്തദിദം ശ്രുത്വാ
 തം വിനിശ്ചിത്യ ശങ്കരം
 പതിത്വാ ദണ്ഡവൽ പ്രാഹ
 പ്രബുദ്ധഏദയഃ പുനഃ.

5

വ്യാ—ആചാര്യസ്വാമികൾ ഇതുകേട്ടിട്ട് ഈ പറഞ്ഞതു ചണ്ഡാലനല്ല പരമശിവൻ തന്നെയാണെന്നും ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏദയത്തിൽ യഥാർത്ഥജ്ഞാനം ഉദിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ദണ്ഡനമസ്താരം ചെയ്തിട്ട് താഴെ പറയുന്ന 'മനീഷാപഞ്ചക'ത്തെ സ്വാമികൾ പറഞ്ഞു. (ആചാര്യസ്വാമികൾക്കു യഥാർത്ഥജ്ഞാനം സ്വതഃ ഉണ്ടെങ്കിലും പരമശിവന്റെ പരീക്ഷതയിൽ അതിന്നൊരാവാണമുണ്ടായി. 'കിം ശംശാംബു' എന്ന ഭഗവദ്വാക്യം-താൽ ആയതും വീണ്ടും തെളിഞ്ഞുവെന്നു സാരം.)

— 3 —

മനീഷാപഞ്ചകം.

ജാഗ്രൽ സ്വപ്ന സുഷുപ്തിഷു സ്ഫുടതരാ-
യാസം വിദുജ്ഞേതേ
യാ ബ്രഹ്മാദി വിപീലികാന്തതനുഷു
പ്രേതാ ജഗത്സാക്ഷിണീ
സൈവാഹം ന ച ദൃശ്യപസ്കപിതി ദ്രവം
പ്രജ്ഞാവി യസ്യംസ്തി ചേ-
ച്ഛണ്ഡംലോസ്തു സ തു ദിജ്ഞോസ്തു ഗൃഹമി-
ത്യേഷാമനീഷാ മമ.

1

വ്യാ—‘ജാഗ്രത്’, സ്വപ്നം, സുഷുപ്തി എന്ന മൂന്നു വസ്ഥകളിലും യാതൊരുചൈതന്യംസ്ഫുടമായി പ്രകാശിക്കുന്നുവോ, യാതൊരു ചൈതന്യം ലോകത്തിനു സാക്ഷിയായിട്ട് ബ്രഹ്മാവുമുതൽ ഉറവുവരെയുള്ള സകല ജീവികളുടേയും ശരീരങ്ങളിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നുവോ, അങ്ങിനെയുള്ള പരമാത്മചൈതന്യം തന്നെയാണിത് ഞാൻ. അല്ലാതെ ദൃശ്യമായ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ചെട്ടവനല്ല’ എന്നുള്ള ദ്രവ്യബോധം യാതൊരാൾക്കുണ്ടോ ആ ആൾ ചണ്ഡാലനാകട്ടെ ബ്രാഹ്മണനാകട്ടെ ആരായിരുന്നാലും ഗൃഹവാണെന്നാണ് എന്റെ മതം. കാണപ്പെടുന്ന പ്രപഞ്ചം മിഥ്യയാണെന്നും അന്തർലീനമായി ബോധസ്വ

രൂപമായിട്ടുള്ള ചൈതന്യമാണ് പരമാർത്ഥമെന്നും സാരം.

മൃ — ബ്രഹ്മൈവംഹമിദം ജഗദ്യ സകലം

ചിന്മാത്ര വിസ്കാരി തം

സദ്യം ചൈതദവിദ്യയാ ത്രിമുണയാ

ശേഷം മയാ കല്പിതം

ഇത്ഥം യസ്യ ദൃശ്യാമതിഃ സുഖതരേ

നിത്യേ പരേ നിർമ്മലേ

ചണ്ഡാലോസ്മു സ തു ദ്വിജോസ്മു ഗുരരി-

ത്യേഷാമനീഷാ മമ.

2

വ്യാ—ഞാൻ ബ്രഹ്മം തന്നെയാകുന്നു. ഇക്കാരണ ന്ന ചരാചാരമകമായ സകല പ്രപഞ്ചവും മിത്വയാക ന്നു. അതു സ്വതഃ ചൈതന്യമില്ലാത്തതും ആത്മചൈത ന്യത്താൽ മാത്രം പ്രകാശിക്കുന്നതുമാണ്. സ്വപരജസ്മ മോ മയമായ അവിദ്യയാൽ അഥവാ മായയാൽ കല്പിത മാണ് ഇത്. പോരാത്തത് ഏനാലും കല്പിതമായിരി ക്കുന്നു. എന്നിങ്ങിനെ ഉറച്ച യാതൊരുവൻ സുഖസ്വ രൂപനും താൾരഹിതനും നിർമ്മലനുമായ പരബ്രഹ്മാത്മാ വിൽ ബുദ്ധി ഉറപ്പിക്കുന്നുവോ അവൻ ചണ്ഡാലനാകട്ടേ ബ്രാഹ്മണനാകട്ടേ ആരായിരുന്നാലും ഗുരവർണനാ ണ് എന്റെ മതം.

മൃ — ശശപന്നശപരമേവ വിശ്വമഖിലം

നിശ്ചിത്യ വാചാഗുരോ-

ന്നിത്യം ബ്രഹ്മനിരന്തരം വിമുശതാ

നിയ്യാജശാന്തദർശനം

ഭൂതം ഭാവി ച ദൃഷ്ട്വതം പ്രദീപതാ

സംവിന്ധയേ പാവകേ

പ്രാരണ്യായ സമച്ഛിതം സ്വപവുരി-

ത്രേഷാമനീഷാ മമ.

3

വ്യാ—ലോകം മുഴുവൻ നാശശീലമാകുന്നു—എന്നു ഗുരുപദേശംകൊണ്ട് അറിഞ്ഞ് എപ്പോഴും നാശമില്ലാത്തതും എല്ലാടവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമായ പരബ്രഹ്മത്തെ നിവ്യാജവും ശാന്തവുമായ മനസ്സുകൊണ്ടു സദാ മനനം ചെയ്യയും, കഴിഞ്ഞതും വരവാനിരിക്കുന്നതുമായ സകല ദൃഷ്ട്വതങ്ങളേയും ബ്രഹ്മമാകുന്ന അഗ്നിയിൽ ഹോമിക്കുകയും ആർ ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ തന്റെ ദേഹത്തെ പ്രാരണ്യത്തിനായികൊണ്ടു സമച്ഛിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ മതം. പ്രാരണ്യകർമ്മങ്ങളുടെ അനുബന്ധത്താൽ ശരീരധാരണം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും യജ്ഞലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അവൻ നിർല്ലേപതം ജീവൻ മുക്തനമാണെന്നു താല്പ്യം.

മൃ— യം തിച്ഛ്വൻ നരദേവതാഭിരഹമി-

ത്യന്തഃ സ്ഫുടം ഗൃഹ്യതേ

യൽ ഭാസാ ഹൃദയംക്ഷദേഹവിഷയം

ഭാന്തി സ്വതോ ചേതനഃ

താം ഭാസ്യേഃ വിഹിതാക്ഷമണ്ഡലിനിഭാം

സ്ഫുത്തിം സദാ ഭാവയാൻ

യോഗീ നിർവൃതമാനസോ ഹി ഗുരുരി-

ത്രേഷാമനീഷാ മമ.

4

വ്യാ—യാതൊരു വസ്തു പക്ഷിമൃഗാദികളായ തിര്യ
 ക്കകളാലും മനുഷ്യരാലും ദേവന്മാരാലും 'ഞാൻ ഞാൻ'
 എന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിയപ്പെടുന്നുവോ, യാതൊന്നിന്റെ
 പ്രകാശത്താൽ സ്വതഃ അഭേതനമായ മനസ്സും ഇന്ദ്രിയ
 ങ്ങളും ദേഹവും വിഷയങ്ങളും പ്രകാശിക്കുന്നുവോ, ആ
 വസ്തുവിനെ—പ്രകാശമില്ലാത്ത മേഘങ്ങളാൽ മറയ്ക്കപ്പെ
 ടിരിക്കുന്ന സൂര്യമണ്ഡലം പോലെയുള്ള ആ ആത്മസ്ഫുർത്തി
 യെ—സദാ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചു നിർവൃത്തനായിരിക്കുന്ന
 യോഗിയാണ് ഗുരു എന്നാണ് എന്റെ മതം. (മേഘം,
 സൂര്യനെ മറയ്ക്കുന്നുവെങ്കിലും ആ മേഘത്തെ കാണുന്ന
 തിന്നു സൂര്യപ്രകാശം കൂടിയേ കഴിയൂ. അതുപോലെ
 ഹൃദയേന്ദ്രിയാദികളുടെ പ്രകാശത്തിന് ആത്മചൈത
 ന്യം കാരണമാണെന്നു സാരം)

യൽ സൗഖ്യം ബുധിലേശലേശത ഇമേ
 ചക്രദയോ നിർവൃതം

യച്ചിത്തേ നിതരം പ്രശാന്തകലനേ
 ലബ്ധം മുനിർന്നിവൃതഃ

യസ്മിൻ നിർഭ്യുഃ ഹൃദയൈഃ ഗളിതധീർ-
 ബ്രഹ്മൈ വനബ്രഹ്മവി-

ദ്വഃ കശ്ചിത്സ സുരേന്ദ്രവന്ദിതപദോ
 ന്തനം മനീഷം മമ.

വ്യാ—യാതൊരു പരബ്രഹ്മാനന്ദത്തിന്റെ എത്ര
 യോ മുരളിയ കരാശംകൊണ്ടാണോ ഇന്ദ്രാദി ദേവ
 ന്മാർ സുഖികളായിരിക്കുന്നത്, യാതൊന്നിനെ പ്രശാ
 ന്തമായി മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചിട്ടാണോ മഹർഷിമാർ ശാ

ശ്വപദസുഖം അനുഭവിക്കുന്നത്, നിത്യമായ സുഖസമൃദ്ധി
മരണത്തിൽ മുഴുകി വിഗളിതവേഷ്യന്മാരായിട്ടുള്ള
വൻ ബ്രഹ്മണോനി മാത്രമല്ല ബ്രഹ്മം തന്നെയായി ഭവിക്കുന്നു.
അങ്ങിനെയുള്ളവൻ ആരാധിക്കുന്നതും ഇത്രനാൾ
കൂടി നമസ്കരിക്കത്തക്കവനാണെന്നാണ് എന്റെ മതം.
ചണ്ഡാലൻ, ബ്രഹ്മണൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ജാതിഭേദം
അർത്ഥശൂന്യമാണെന്നും, അന്നമാണ് വ്യത്യതക്കു കാരണമെന്നും താല്പര്യം.

